

foretaget de nødvendige redaktionelle ændringer som følge af, at reglerne nu indarbejdes i lovforslaget. Der henvises i den forbindelse også til afsnit 3 i de indledende bemærkninger og til kapitel 6 om forholdet mellem fredninger og erhvervelse, lån og tilskud m.v.

Endvidere er der foretaget nogle praktisk betonedede ændringer og tilføjelser.

2. Administrationen af naturforvaltningsloven

Det rådgivende Udvalg, der er nedsat i medfør af § 8 i naturforvaltningsloven, har afholdt sine første to møder i efteråret 1989. Udvalget har herunder tilsluttet sig, at der i overensstemmelse med bemærkningerne til naturforvaltningsloven for de kommende år sigtes mod, at finanslovsbevillingen anvendes således:

40 pct. af midlerne til naturbevaring og -genopretning, 40 pct. til statslig skovtilplantning og 20 pct. til aktiviteter til gavn for friluftslivet.

Under forudsætning af at de årlige bevillinger til naturforvaltningsformål bliver i gennemsnit 150 mio. kr., afsættes der således 60 mio. kr. til statslig skovtilplantning. Hermed vil Miljøministeriet ikke være i stand til at tilplante i det omfang, der er anført som målsætning i bemærkningerne til naturforvaltningslovforslaget, nemlig op imod 2.500 ha pr. år.

Det rådgivende Udvalg har på møderne endvidere drøftet generelle kriterier for prioriteringen af støtte til naturforvaltningsprojekter, og man har haft drøftelser af en række større eller principielle projekter, hvoraf f.eks. kan nævnes genskabelse af Bølling Sø mellem Ikast og Silkeborg, etablering af en ca. 100 ha stor bynær skov ved Vemmelev i Korsør kommune samt etablering af en naturvejlederordning i forlængelse af den forsøgsordning, som Miljøministeriet har gennemført i årene 1987-89.

Til brug for de videre drøftelser vil Miljøministeriet udarbejde et prioriteret projektkatalog, der skal rumme såvel større som mindre naturforvaltningsprojekter for de kommende år.

I forlængelse af »det grønne aktstykke« (Akt 223 17/5 89), hvorved amtsrådene tildeles et generelt naturforvaltningstilskud på i alt 20 mio. kr. i 1989, vil det blive overvejet at videreføre en sådan ordning, hvorefter amtsrådene ydes årlige generelle tilskud til gennemførelse af mindre naturforvaltningsprojekter. Konsekvenserne af forslagets § 23, stk. 5, 2. pkt. vil blive drøftet inden for rammerne af Naturforvaltningsudvalget, jf. forslagets § 61. Dette vil ske, når der foreligger resultater af den analyse og planlægning, der er nævnt i bemærkningerne til bestemmelsen.

Det har været foreslået, at der af amtsrådene skulle nedsættes »regionale udvalg« med henblik på bl.a. at rådgive amtsrådene om administrationen af de gene-

relle naturforvaltningstilskud. Dette forslag imødekommes af lovforslagets § 64, stk. 2, hvorefter amtsrådene nedsætter regionale »grønne råd«.

Mens det er fastlagt, at planlægning for skovrejsning sker i regionplanregi, kan man, jf. bemærkningerne til naturforvaltningslovforslaget, ikke sige noget entydigt om det plangrundlag, der vil være nødvendigt for gennemførelsen af natur- og friluftsp projekter. Her vil den amtskommunale fredningsplanlægning udgøre et væsentligt grundlag.

Ministeriet vil i alle tilfælde sikre, at de berørte parter, herunder ikke mindst lodsejerne, vil blive inddraget i videst muligt omfang, når Miljøministeriet agter at gennemføre naturforvaltningsaktiviteter, der har betydning for deres ejendomme.

Den egentlige statslige skovrejsning vil ske indenfor de skovrejsningsområder, der udpeges i regionplanlægningen. Herudover vil der blive tale om tilplantning, der arronderer eksisterende statsskov.

Hvor forholdene taler derfor, vil Miljøministeriet tilplante bynære arealer med skov, således at de fremtidige skove i videst muligt omfang også tilgodeser hensynene til friluftslivet.

3. Særlige bemærkninger

Til §§ 55 og 56

I § 55, stk. 1, 1.pkt., er der i forhold til naturforvaltningsloven medtaget muligheden for, at miljøministeren kan afholde også anlægsudgifter på erhvervede ejendomme. Dette er sket med henblik på en præcisering af, at visse af de naturgenopretnings- og skovtilplantningsaktiviteter, der forudsættes på de erhvervede ejendomme, vil have anlægskarakter.

I en ny § 55, stk. 3, bestemmes, at aftaler om naturbevaring, naturgenopretning og offentlighedens adgang kan tinglyses på de berørte ejendomme, og at tinglyste aftaler er bindende for ejere og indehavere af rettigheder over ejendommen, uanset hvornår retten er stiftet.

Det findes ikke nødvendigt, at alle naturforvaltningsaftaler tinglyses på de berørte ejendomme. For aftaler med en relativ kort løbetid (f.eks. 5 år), og hvor det afledte tilskud til lodsejerne udbetales årligt, findes tinglysning at være uforholdsmæssig.

Erfaringerne viser imidlertid, at lodsejerne i visse tilfælde er interesseret i, at der gennemføres f.eks. naturgenopretning på deres ejendomme, men at de ønsker at bevare ejendomsretten over arealerne. Da naturgenopretningen tilsigter at skabe en permanent (ny) naturtilstand, findes det i sådanne tilfælde hensigtsmæssigt, at en naturforvaltningsaftale herom med henblik på en varig sikring tinglyses på ejendommen. Da en sådan naturgenopretning har en-